

PORADNIK SZCZĘŚLIWEJ RODZINY

Myśl sobie, co chcesz, ale rodzina jest wieczna, tak jak Bóg. Na szczęście.

Troskliwi rodzice mają na uwadze przede wszystkim dobro swych dzieci. Ich nieszczęścia są dla nich o wiele boleśniesz niż własne.

Wszystkie szczęśliwe rodziny są do siebie podobne, każda nieszczęśliwa rodzina jest nieszczęśliwa na swój sposób.

Radości życia rodzinnego są najpiękniejsze na świecie, a radość, jakiej rodzice doświadczają na widok swych dzieci, jest najświętsza.

Nieraz przeżywamy lęk przed samotnością. *Co będzie, gdy zostanę sama pustym domu ?* W tym lęku jest nasz upadek. Bo samotność rozpoczyna się nie wtedy, kiedy ludzie od nas odchodzą, ale kiedy my odchodzimy od ludzi. Nie pozwólmy, aby nas dopadła samotność. Jako pierwszy pójść przeprosić członka rodziny i nie pozwól, aby został sam.

Często skarżymy się na drugich. Święty Jakub, który zawsze udzielał rad bardzo praktycznych, przestrzegał: „Nie uskarżajcie się, bracia, jeden na drugiego, byście nie popadli pod sąd. Oto sędzia stoi przed drzwiami” (Jk 5,9).

Przypomina się dziecinny wierszyk: *Skarżypyta w kącie stała i na wszystkich psy wieszala.* Bardzo często warto się przyznać do błędu, a nie - oskarżać innych. Najlepiej ulżyć sobie i nie pogrążyć się w kłamstwie.

Pamiętaj, że rodzice cię kochają, więc nie pozwól, aby oni mieli wątpliwości, czy Ty ich kochasz. Obdarz ich należyty szacunkiem. Postaraj się nie przysparzać im problemów.

Każdy członek twojej rodziny jest wyjątkowy, więc go nie poniżaj, bo możesz zostać sam.

Powołany przez Boga prowadzony jest przez Niego ze znakiem Bożym jak lampą nad głową. Powołanie nie oznacza tego, że może poczuć się od razu obywatelem nieba pierwszej klasy, może podnieść głowę do góry i na wszystkich patrzeć niczym kolorowy paw, może stanąć w szeregu po order ze wstążką honorową. Nie upoważnia do tego, by stać się człowiekiem z polisą w rękę, która ubezpiecza i daje gwarancję na wieczność. Powołany przez Boga jest człowiekiem, od którego Bóg najwięcej wymaga, wzywa go do miłości drugich i służby tym, których człowiek uważa za ostatnich. O powołanie trzeba dbać jak o dziecko, żeby nie zaziębiło się, nie wypadło z kołyski, nie rozbiło sobie głowy, nie uciekło. Młodzi ludzie nie powinni się bać zakładania rodzin, skoro czują obecność Boga.

Artysta nie fotografuje rzeczywistości. Myślę, że jeśli patrzy na przyrodę, nie musi jej analizować. Tak samo jest z rodzicami - gdy spojrzą na Ciebie, już wiedzą co Ci jest.

Nie przestrzegaj w rodzinie zasady „Oko za oko, ząb za ząb”. Spróbuj rozwikłać problem, a nie pograżać się w nim bardziej.

Jak często szukamy wielkiej miłości w naszym życiu i czujemy się poranieni, nieszczęśliwi, samotni, osieroceni, a jednocześnie nie

dostrzegamy prostej mądrości, że ktoś nas kochał naprawdę. Była to nasza matka, która w powszedni dzień kroїła nam chleb, smarowała bułki, przyszywała guzik. Nie widzieliśmy tego w życiu codziennym. Prawdziwa miłość przeszła koło nas. Nie pozwólmy, aby się tak stało.

Plakat konkursowy

POWRÓT